

Telegraful Român

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pe un an 24 coroane.

Pe șase luni 12 cor. — Pe trei luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze

Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegraful Român», str. Măcelarilor Nr. 45. Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Un șir cu litere mărunte pentru întâia oară 30 fil., pentru a doua și a treia oară câte 20 fil.

Pentru inserate mai mari după învoială.

Sfârșit

Textul tratatului dintre România și puterile aliate nu s'a publicat încă. Cu toate acestea, pacea cu țara românească se consideră ca încheiată: faptul acesta nu-l mai schimbă nimic. Punctele de competență sânt primite de amândouă părțile, iar amănuntele, — convențiile comerciale, juridice și politice, — se vor deslega și semnă și ele în câteva zile.

În fața unui viitor absolut fără nădejde, România, — după nenorocitul război de un an și jumătate, purtat întâi împotriva puterilor centrale, iar la sfârșit împotriva aliatului său celui mai de-aproape, — a primit preliminarile de pace dela Buftea, și semnează acum și pacea definitivă dela Cotroceni.

Bărbați români, de înaltă valoare morală, prevăzând sfârșitul dureros al politicii de imprudență, au spus la vreme și aceea, că statele mici când perd războiul, formează bune mijloace de compenzație în mâinile celor mari.

Regele Carol I, înțeleptul și mult îngăduitorul, lăsase cu limbă de moarte, ca România să nu intre în apele rusești, ci să-și continue politica istorică de a sta alături de statele, care au ajutat să se înființeze regatul român. În conferința dela Berlin din 1878 Rusia, sprijinită de «sora» noastră latină, de Franța republicană, amputase o bună părticică din corpul țării și o înlocuî cu Dobrogea, — pe care o pierde astăzi din proprie greșală.

O politică, în raport cu puterile de care dispunea țara, se pomenise și în discursurile ministrului prezident Ionel Brătianu. Când Italia cerea, ca România să intre în acțiune, Ionel Brătianu trimise vorbă la Roma, că un pas nesocotit, care pentru o țară mare ca Italia nu-i împreunat cu ca-

tastrofă, pentru o țărișoară ca România ar fi dintre cele mai funeste.

Păcat că cumpătul acesta, care trebuie să fie însușirea ori cărui bărbat cu răspundere, a părăsit în scurtă vreme mințile stăpânitorilor, astăzi dispăruți, ai României.

Țările vecine, Bulgaria și Ungaria, se vor bucura, că statul român, adus la umilire, nu mai are în fruntea sa pe bărbații atât de incomozi pentru o vecinătate pașnică.

Problemele viitorului sânt numeroase și nu ușor de rezolvit. Dar greșelile se pot îndrepta.

Dacă țărănimea din România este săracă de cultură și de avere materială, în schimb țara este înzestrată dela natură cu rară bogăție de tot soiul.

După suferințele și nenorocirile îndurate, statul român va putea să-și revină în fire și să-și vindece ranele adânci, pricinuite de sguđuirile externe, înainte de a fi însoțite de sguđuirii mai primejdioase interne; — căci țărani acum mai ales vor rostii vorba «vrem pământ».

Dacă li se va da pământ, și legile de care au trebuință, vor avea și cultura necesară.

Și, având o viață mai omenească, de bună seamă nimeni n'are să-i mai pornească la război ca, din politică de sentiment, să apere interese străine de țara lor. x.

Bombardarea Parisului.

Din Berlin se anunță: Garnizoana din Paris lucrează cu zor înfrigurat la clădirea tranșelor în cartierele externe ale capitalei franceze. După știri din Bern, bombardarea Parisului este din ce în ce mai deasă. Tot la zece mi-

nute izbește câte un glonț. În timp de patru zile au căzut pe coperișele caselor parisiene peste trei sute de bombe, trimise de tunul minue al germanilor.

România și puterile centrale.

Ziarul *La Nacion* din Madrid scrie: Pacea oferită României de puterile centrale nu este o pace silită, ci o pace de împăcare, dictată de sentimente de îngăduire. Români nu vor asculta de poveștele amăgi-foare ale înțelegerii. Alcătuirea ministeriului Marghiloman este dovadă, că România apretiază cum se cuvine condițiile de pace ale puterilor centrale. Nici Marghiloman, nici prietenii săi n'ar fi fost însărcinați să formeze noua stăpânire, dacă n'ar fi conșinși că pacea încheiată este temelia pentru viitoarea prietenie. Astfel țara românească pare că se alătură la puterile centrale, ceea ce însemnează pentru ele o biruință diplomatică. Înțelegeria va trebui să-și deie mare silință, ca să împedice statele mici de-a urma pilda României.

Schimbul de prizonieri

— Ordonanță ministerială —

Cu privire la schimbul prizonierilor militari, ministrul de război a dat o ordonanță, în care se iau măsurile următoare:

Distribuirea prizonierilor militari rămâne ca până acum. Fiecare lucrează acolo, unde a lucrat și până astăzi. Nu se permite concedierea prizonierilor. Tratamentul rămâne și mai de parte neschimbat.

Nu se poate admite, ca prizonierul militar, chiar dacă ar avea rang de ofițer și ar dispune de mijloace materiale, să plece mai curând și mai repede dela locul său, — decât atunci, când se va statorii timpul din partea locurilor autorizate.

Ordonanța ministrului stabilește, ce pot să ducă cu sine prizonierii militari. Este oprit a lua cu sine obiecte

de aur și argint nelucrat, sau pietri scumpe. Pot să-și păstreze monete de aur și argint în valoare de cel mult două coroane. De sine înțeles, că juvaerele proprii le pot duce cu sine. Bani de hârtie sânt îndreptății să poarte până la suma de o mie de coroane. Excepție formează invalizii și prizonierii, cari au mai mult de trei copii; acestora li se va permite din partea comandei să ducă cu sine și sume mai mari de o mie. Celelalte parale și valori ale prizonierilor de război se vor ținea în evidență, se vor chita și, după încheierea păcii definitive, se vor restituî. Cele două mari puteri își rezervă dreptul de a putea dispune și în alt mod asupra ducerii banocnotelor.

Nu se dă voie prizonierilor să iee cu sine echipamente militare, binocluri, piele, aparate de fotografat ș. a. În general, bagajul unui ofițer n'are să fie mai greu de 50 kg.

Prizonierul militar, care a fugit sau fuge după ziua de 1 Martie 1918, nu numai că va primi pedeapsă, ci va fi trimis în patrie numai cu ultimul transport de prizonieri militari.

Prizonierii militari ruși, cari doresc să rămâie aici, se pot anunța la comanda lagărului, și — dacă sânt neexcepționabili — nu trebuie să plece.

În ordonanță nu se arată timpul, când se va începe transportarea prizonierilor de război.

Chestiuni românești

— Două scrisori —

În ziarul democrat *Világ* au apărut de curând, sub titlul de Chestiuni românești, două scrisori: una din peana dlui Emil Isac, a doua ca răspuns dat din partea scriitorului Ignotus.

Îată ce scrie dl Isac lui Ignotus:

FOIȘOARA

Tovarășul de drum

— De Andersen —

(Urmare)

Împăratul avea voe bună, dar de grabă se întristă, când auzi că Ionică umblă în peșite. Sărmanul împărat inceptu să plângă atât de amar, încât scăpă cârja din mână. Lacrimile lui curgeau ca părul și abea le ștergea cu mâneca hainei.

— Lasă-te de gândul peșitului, — zise împăratul, — să nu pățești și tu ca ceilalți.

După vorbele acestea împăratul luă de mână pe Ionică și-l duse în grădina fiicei sale, unde i se deschise o priveliște cumplită: în tot pomul spânzurau câte trei și patru crășori. Eată nenorocii peșitori, cari n'au știut deslega întrebarea! Dacă bătea un vântuleț, zurăiau oasele prin pomi, iar păsărele speriate sburau și nu mai cutezau să se apropie de grădină. Toată floarea era legată de os omenesc și în oalele de flori se rânjau cătră privitor căpățini de morți. Eră grădina fiiorilor, nu alta.

— Vezi, ce soarte jalnică te așteaptă, — zise împăratul, — așa ai să pățești, cum au pățit băeții aceștia. Lasă-te de planul tău; căci îmi vine să plâng de mila ta.

Ionică sărută mâinile împăratului și răspunse, că toate au să iasă bine, și că fata de împărat l-a fermecat de tot.

Când vorbea așa, sosi acasă fata cu toată curtea sa. Împăratul și Ionică ieșiră în calea ei, să-i zică: Bine-ai sosit! Ce frumoasă fată! Tinerul o sorbea cu ochii; iar dacă fata li întinse mâna, Ionică nu mai putea crede, să fie vrăjitoarea primejdioasă, cum i se dusesse vestea. Se urcară cu toții în palat, slujitorii puseră mesele cu fel de fel de mâncări; dar bătrânul împărat, posomorât, nu putea să mănânce nimic.

A doua zi Ionică avea să vie earăș la palat, unde se adună sfatul împărătesc, să asculte, cum va deslega întrebarea. Dacă va nimeri răspunsul, va avea să mai răspundă la alte două întrebări; Până acum nime nu putuse deslega nici pe cea dintâi, și cum s'a spus au pățit-o rău cu toții.

Nu era îngrijorat Ionică. Ba se simțea chiar vesel. El gândea la mândreța de fată și credea cu multă nădejde, că Dumnezeu

il va ajuta. Însă cum? La aceasta nu-i plăcea să se gândească și nici nu știă. Șuerând un cântec se grăbi la tovarășul său dela cârciumă.

Ionică nu se obosea laudând fata împăratului, cât a fost de frumoasă și de prevenitoare. Atea putea aștepta a doua zi, să meargă la palat, să-și încerce norocul.

Tovarășul de drum da din cap întristat.

— Eu țin la tine cu toată inima, — zise el. Noi vom putea mult trăi împreună, — dacă nu te vei prăpădi... Imi vine să plâng, dar nu vreau să-ți stric poate cea din urmă seară, care o petrecem împreună. Să ne veselim, căci mâne, după ce vei pleca, voi avea vreme de-ajuns să suspin de jalea ta.

Orașul întreg știă, că a venit un nou peșitor. Oamenii măhniți nu mai jucau; pe case atârnav, unde și unde, steaguri negre, împăratul și vlădicii se adunară în biserică, și se rugau, căci toți credeau, că Ionică pleacă la moarte.

Cătră seară tovarășul încălzi la foc puțin rachiu, îndulcit cu miere de stup, și zise lui Ionică:

— Să fim voioși! Să bem în sănătatea fetei de împărat.

Dar Ionică, după al doilea păhar, nu se mai putea ținea de somn și adormi ca mort.

Tovarășul îl ridică frumușel din scaun și-l culcă în pat. După aceea, pe la miezul nopții, își legă bine de umeri aripile mari de lebedă, căută pe cea mai tare din nuelele primite dela babă, luă nueaua în buzunar și când se găti în felul acesta, deschise fereastra și sbură drept la palat, să se ascundă la un colț de fereastră, lângă oada de dormit a fetei de împărat.

Orașul se odihnea liniștit. În turn băteau douăsprezece ceasuri fără un sfert, și eată fereastra se deschide și sboară afară domnița cu aripi negre și în haine albe, îndreptându-și sborul cătră dealuri. Tovarășul se ținea de urmele ei, fără să-l vadă și izbea cu nueaua în domniță: pe urma loviturilor țășnea sânge din carnea ei. Așa călătorie, mai rar!

— Ce ploae cu grindină! Ce ploae cu grindină, — sfârșea din gură fata după fiecare lovitură de-a tovarășului... Dar așa-i trebuia!

În sfârșit ajunse la deal, lovi cu piciorul în pământ, care se deschise cu sgomot par' c'ar fi trăznit. Fata intră, to-

Dă-mi voie, domnule, să te rog, să-mi răspunzi în publicitate la câteva întrebări.

D-ta mă cunoști și știi că nu-s poet naționalist și nu răspund drepturile suverane ale culturii latine.

Sânt poet român și trăesc într'un oraș de provincie maghiar, și războiul m'a aruncat într'o situație nedemnă: Nu pot apăra cultura neamului meu, căci războiul nu se poartă în contra României, ci în contra întreg neamului românesc.

Iubite Ignotus, și d-ta ești poet. Veai putea înțelege prin urmare starea mea, căci în împrejurări inverse, situația d-tale ar fi aceeași ca astăzi a mea.

Nu știi ce ai face d-ta: ai suportă cu supunere soarta, ori ai deveni revoluționar ca Danton?... Poți să scrii sonete parfumate, când afară sună lanțurile de spânzurătoare și sub spânzurătoare resună: «nici odată»?...

Mă rușinez, dar recunosc, că războiul m'a desarmat cu totul, căci am recunoscut atâtea adevăruri murdare, față de care bălțile lui Lakte par lacuri de parfum. Și nu vreau să acuz, — nu sânt procuror, doresc să te întreb. D-ta, poate cel mai cult scriitor al Ungariei vei putea liniști conștiința unui român cumpătat... Te întreb pe d-ta: satisfăcut ești cu tăcerea de mormânt a scriitorilor români din Ardeal? Îți place, că atunci, când fiecare neam își are apărătorii săi, scriitorii români nu-și pot apăra neamul, pentru că românii din Ardeal ar fi mulțumiți de situația lor de acum? Ca nu cumva acuza să devină generală, permite-mi să-ți arăt motivele. D-voastră în Budapesta nu cunoașteți absolut nimic din cultura naționalităților. În Budapesta era la modă să desconsideri neamurile și să vorbești cu un deosebit dispreț, de tot ce nu este maghiar. Nu cunoașteți literatura croată în afară de contele Ivo de Voinovitch. Nu v'a fost plăcut genialul sculptor Mestiovic, care se refugiază la Roma... Teatrelor din Budapesta n'au încercat să reprezinte literatura dramatică a slovacilor, a sârbilor și a românilor... În Budapesta nu s'a jucat niciodată operă «naționalistă», deși muzica română este renumită... În Budapesta, n'au fost expuse niciodată pânzele picturilor români...

Aș fi silit să însir acuze fără sfârșit, dacă aș întreba *cui prodest*, cui folosește ura aceasta; și cu drept cuvânt mă pot întreba, nu sânt vinovați scriitorii maghiari pentru ura, care străbate astăzi coloanele presei? Presupun că ești atât de modern, iubite Ignotus, încât prin un instinct te-ai ocupa bucuros și cuminte cu orice produs cultural al naționalităților, doar versul bun ori pânza bună, iscălită de Ianko, Iohann sau Iuon, te va îmbucura întocmai ca producțiile d-tale personale?

Și totuși, nici d-ta nici confracții d-tale, nu v'ați apropiat niciodată de scriitorii străini, căci nu s'a găsit nici un scriitor maghiar care să cuteze să aperse cultura străină, dar patriotică a scriitorilor naționaliști.

D-voastră ați predat rolul dv. procurorilor și presei lămuriitoare șoviniste, care a învățat naționalitățile. Asta e cauza că, slovacii s'au dus în Praga, sârbii la Belgrad, scriitorul român în București, căci Budapestei nu i-a trebuit «specificul», în Budapesta naționalitățile au fost «cantități neglijabile» atât ca factor public, cât și ca factor cultural... Și d-ta, cu simțul fin al omului de cultură, nu vei putea tăgădui că ura o poate potența admirabil ignorarea

varășul după ea, fără să-l zărească cineva. Trecură de-alungul unui coridor cu pereții lucitori, unde mii de păianjeni, unul mai sclipitor decât altul, alergau în sus și în jos pe pereți și luminau ca focul. Sosiră într'o odae de argint, pe urmă într'una de aur.

Aici strălucneau flori în culoare albăstră și roșie, și mari cât floarea soarelui. Nime nu putea rupe dintr'insele, căci cotoarele lor erau făcute din șerpi veninoși, care vărsau din gură focul în chip de flori. Grinzile erau împodobite cu mândre-măriute*) și cu liliaci, cari aveau ochi de sticlă ca cerul și falfăeau din aripi subțiri. Era înfiorător! La mijloc de odae se ridică un tron, ținut de patru schelete de cai, ale căror hamuri le țeseau păianjeni de foc.

Tronul, alcătuit din porțelan alb, avea perini din șoareci mici negri, care se mușcau unul pe altul de coadă. Cerimea tronului**) se întindea ca o pânză trandafirică de păianjeni, unde se vedeau musculițe mărunte, care sclipeau ca petri

batjocoritoare. Și, vezi d-ta, acum la agonia războiului român-maghiar, mă doare, că nu pot apăra interesele culturii românești, care este tot atât de prețuit factor al progresului ca vaporul, telefonul ori trenul. Așa cred, că literatura română a produs mai mult folos omenirii, decât vorba patriotică a cutărui procuror, care nu se știe moderă. Ziarele d-voastră nu mi s'au deschis să pot spune, că poate nu fiecare român este corupt și bandit, că poate mulți zac nevinovați în pușcării, — nu mi-ai permis să spui, că și neamul nostru are creatori și valori ale omenirii...

Și dacă am ajuns până aci, să te întreb pe d-ta, iubite Ignotus, s'ar putea ca după război să facem *tabula rasa*, și bine va fi dacă toate culturile naționalităților se vor dori afară? Dacă scriitorul român va imita pe contesa Mathieu de Noailles, poetul sas nu va scrie în *Pester Lloyd*, ci în *Frankfurter Zeitung*, slovacul se va duce prin Praga în Petrograd, unde atât Leonid Andreiev cât și Maxim Gorki îl vor aștepta cu brațele deschise, ceace d-voastră, ungurii, ați refuzat scriitorului străin: aprefierea culturală.

Aș fi nedrept, dacă n'aș recunoaște că atât d-ta, cât și garda d-tale, ați rămas afară de acuza aceasta.

Indeosebi d-ta, care de mulți ani vestești ideea, că problema naționalităților nu este numai proces politic, ci este și o problemă culturală... Și chiar pentru că ai rămas deasupra, te rog liniștește-mă, cum ar putea servi cauza poporului său scriitorul român, dacă tace dărz, ori dacă își expune acuzele în publicitate? Eu cred, că tăcerea este recunoașterea necondiționată a cauzei pierdute. Cu deosebită stimă:

Emil Isac.

La scrisoarea aceasta a răspuns Ignotus așa:

Iubite coleg! — Cu înduioșare am citit scrisoarea d-tale jalnică și frumoasă. Și dacă ai recitat-o, ai vedea și d-ta, că este vorbă de două lucruri deosebite, care s'au contopit numai în durerea d-tale nobile și explicabilă.

Unul este realitatea, că oamenii culturii și literaturii maghiare poartă puțin interes față de lucrarea culturală a popoarelor care trăesc în aceeași țară cu noi.

D-ta, iubite coleg, ne onorezi pe câțiva cu excepție în reproșul d-tale. Căci, nu mă pot lăpădă de lauda d-tale, că în adevăr de ani de zile am susținut și susțin, că toți cari trăim în țara asta, trebuie să avem interes față de viața și năzuințele tuturor, — și că indeosebi cultura maghiară ar trebui să arate deosebită atenție față de literaturile celorlalte popoare din țară. Am încercat prin revista *Nyugat* să ajung în legătură cu revistele române, slovacăști și germane. Dar mult n'am izbutit, căci este o mare piedecă la mijloc: nu vă cunoaștem limba, iar prin traduceri nu putem ajunge unde dorim. Totuș se putea continua lucrarea, dacă nu isbucnea războiul. D-ta însuși spui, că interesul meu nu era singurul, și nu e mirare la unul, care însuși a devenit maghiar din viața străină. D-ta nu erai nedrept, dacă ai fi numit și numele cel mai strălucit al lui Andrei Ady, care dacă e maghiar neaoș, dar e totodată și apărătorul dreptății națunilor și ia cunoștință despre mișcările culturale ale popoarelor nemaghiare.

Este foarte natural, căci problema naționalităților nu este numai a naționalității

scumpe. Pe tron ședea bătrânul vrăjitor; pe cap mare și urât purta coroană, în mână schiptru. Dăpăce sărută pe frunte fata de împărat, îi făcu loc în tron, și se începu petrecerea.

Greeri mari negri suflau în fluere mititele, o buhă, se lovea peste pânțe, chipul dobă. O unire de glasuri destul de bună. Drăcușori negri, mărunței, pe cap cu liliaci, săreau prin odae. Dar pe tovarăș nu putea să-l vadă nime, deși el sta lângă tron, vedeă și auzeă toate.

Curtenii, care intrară, se vedeau a fi oameni de frunte. Insa când te uitai mai bine la dânzii, observai, că nu erau oameni, ci cozi de mătură, în care vrăjitorul turnase viață și le îmbrăcase în haine cusute cu flori, să sbujească de podoba, și nu pentru altă treabă.

Și porni o horă mare. Fata, dupăce povestii, că a sosit un nou pețitor la palat, făcu întrebare către vrăjitor: La ce să gândească mâne, când va sosi pețitorul s'o ceară?

Și răspunse vrăjitorul:

Să gândești la un lucru ușor care lui, nu poate să-i treacă prin minte, de pildă: *la ghetete tale*. De bună samă n'are să

ților, ci însaș problema de viață a maghiarilor, și cine se ocupă de viitorul acestei ginte, cum să nu se ocupe de toate raporturile acestei supreme probleme?

Nimic nu documentează lipsa totală de gândire a literaturii noastre oficiale, ca faptul, că tot atunci când modernismul este arătat drept model de naționalism, tot atunci păstrează imitarea vechilor glasuri, rămâne la petrificarea vechilor puncte de vedere, și astfel scriind și interesându-se de parcă în țara aceasta n'ar fi decât maghiari de baștină, și nu contribuie cu nimic la îmbogățirea vieții acestei vechi ungurimi.

Dar n'are a face, — poetului și scriitorului nu-i poți porunci ce să creadă și de ce să se intereseze. Statului îi poți. Guvernului trebuie să-i arăți.

Și există oare urmă de interes cultural al statului la noi și în politica culturală a guvernelor noastre, că în statul nostru trăesc și alte popoare, cărora statul acesta li-e stat și guvernul li-e guvern?

Face oficialismul ceva, ca popoarele în afară de sila politică, și, — cu adâncă convingere o spun, — să se simtă acasă în țara aceasta, cu cultura lor, cu produsul lor cultural, cu cerințele lor culturale? Până acum a făcut foarte puțin, ori chiar nimic.

Al doilea lucru, amintit de d-ta, colegul meu, este întrebarea că românii și

scriitorii lor să-și urmeze oare tăcerea, în care i-a adus războiul cu urmările sale interioare?

Eu cred: că da. Cel puțin câțva timp. Este mult mai bine, cum spusesem unui distins român, dacă pretențiunile juste ale naționalităților sânt susținute de o presă ungară nebănuită de irendentism, sau de sentimente contrare maghiarilor. Poate că aici n'am dreptate. Văd însă clar, că naționalitățile și indeosebi românii prin o politică energetică și totuș patriotică ar fi suptși și urei conaționalităților, care i-ar declara de «trădători», ca să exploateze în folosul propriu acest fel de «patriotism».

Iar dacă însuși nemaghiarii ar provoca aprobarea lumii prin vaetul lor, ar fi bănuți alături cu acela pentru a căror păcate ar suferi și nevinovații.

Dacă te gândești la ceva, s'o faci ori să nu, e mai bine să n'o faci, — spunea marele maestru al bunului simț Dumas fiul. Și în fața românului suferind și rămăie ca veșnică pildă figura înțeleptului Francisc Deak, care tăcea în clipe turburi, până ce vremurile s'au schimbat atât de mult, încât și dânsul să fie întrebant. Atunci a vorbit, — pe față și neînduplecat, — și era în aceeași vreme conștient și răbdător, neprivind decât la viitor și aruncând vâl asupra trecutului.

Mersul războiului

Telegrame oficiale dela biroul de presă al ministrului președinte

Raportul statului nostru major:

Budapesta, 1 April. (Of.) La cursul inferior al Piavei, pe teritorul dela Assiago și în bazinele Laghi am respins înaintări de recunoaștere italiene.

Budapesta, 2 Apr. (Of.) Nimic de raportat. Șeful statului major.

Raportul statului major german:

Berlin, 1 April. (Marele cartier general). Frontul *vestic*: Pe câmpul de luptă la nord de Somme s'a redeșteptat spre seară activitatea de tunuri și aruncătoare de mine. Intre valea Luce și Avre am continuat atacurile și am ocupat înălțimile situate la nord de Moreuil. Englezii și francezii, cari în mai multe rânduri au îndreptat contraatacuri zadarnice, au suferit grele pierderi. Pe malul apusean al Avrei, în atac local, am cuprins pădurea Arachis. Divizia franceză au încercat și ieri, ca prin azalturi repetate să reocupe satele și înălțimile pierdute la vest de Montdidier,

precum și între Don și Matz. Atacurile lor s'au prăbușit în mod sângeros. În cursul luptelor din ultimile zile, numărul prizonierilor dela începutul bătăliei și până astăzi a trecut peste 75 mii.

Pe celelalte fronturi nici o noutate.

Berlin, 2 April. (Marele cartier general). Frontul *vestic*: Situația este neschimbată. Contraatacurile, îndreptate de dușman cu deosebită stăruință asupra înălțimilor, ce am ocupat între valea Luce și Avre, s'au prăbușit cu grave pierderi pentru dânsul. Intre Avre și Oise lupte mai mici de infanterie. Francezii au continuat bombardarea Loonului, în care au căzut jertfă numeroși locuitori. În luptele noastre de recunoaștere, pe malul răsăritean al Meusei, la sudost de Hautmont și Thann, am făcut prizonieri.

Ieri am împușcat 22 aeroplane dușmane și două baloane captive.

Pe celelalte fronturi nici o noutate.

Ludendorff.

Pentru vremea ce vine

— Spusele unui bărbat de stat. —

Correspondentul ziarului Pesti Napló a avut la București o convorbire interesantă cu prim-ministrul dl *Al. Marghiloman*.

Publicăm, din spusele ministrului român, următoarele părți de importanță politică:

«Eu — zice dl Marghiloman — am propovduit totdeauna necesitatea unei conclucrări atât cu monarhia, cât și cu Un-

garia. Intre unguri și români există neschimbată comunitatea de interes. Maghiarii trebuie să înțeleagă, că aceasta așa trebuie să fie. La altă eventualitate nici gândi nu ne putem, pentru că aceste două națiuni sânt inconjurate de marea slavă. Rusia federativă abea acum își va desvolta puterea.

«Politica lui Brătianu — continuă dl Marghiloman — a fost o crimă contra României. Impotriva acestei politici am luptat eu și partidul meu. Cu această politică nu am avut nici o comunitate.

«Nu aprob părerea — cu privire la rectificarea de granițe — că ar fi vorba

părat își ștergea ochii cu o năframă mare și albă.

În sfârșit veni fata de împărat; astăzi părea cu mult mai frumoasă de cât ieri. Surăse către toți, ear lui Ionică îi întinse mâna.

(Va urma)

Versuri soldățești

— Dela Iosif Dafiu din Orăștie —

Foaie verde, iederă,
Dac'auzi cântarea mea,
Tare mult nu fi-a plăcea,
Că mi-i neagră inima.
C'am ajuns în strîntate
Intre gloanțe și granate.

Dară Domnul m'a ferit,
Glonțul nu m'a nimerit,
Dumnezeu m'a ocrotit,
Și acasă voi sosi,
La copiii mei iubiți
Și de tată despărțit!

*) Coccinele.

**) Baldachinul.

numai de asigurarea militară. Intre noi și monarhie sânt granițe excelente. După părerea mea era mai bine a înconjura tot ce are apariția rectificării de graniță...

«Bismarck în 1886 n'a umilit Austria, n'a descurajat-o, ci i-a întins mâna, și prin aceasta i-a câștigat alianța care a persistat mereu timp de 50 de ani. Dacă prețușesc Puterile centrale România din punct de vedere al viitorului, nu-i iertat s'o nimicească; dacă însă cred, că pe viitor nu au trebuință de ea, atunci — natural — pot face cu dânsa ce voesc!...

«În luna lui Noemvrie 1915 — urmează dl Marghiloman — am predat regelui Ferdinand un memorandum, în care am arătat, că noi cu Bulgaria trebuie să trăim în pace, și cu ea nu e permis să începem nici o ostilitate. Am accentuat serios pericolul ce s'ar naște din o ținută osilă față de Bulgaria. Dacă acum voesc să dea Dobrogea Bulgariei, apoi alți 50 de ani nu va fi pace în Orient. Bulgarii comit acum aceeaș greșală, ce au comis românii. Portul Constanța în care noi am băgat miliarde, pentru bulgari nu are nici o însemnătate practică, printrucă Bulgaria nu are în acest ținut nici un export, și dacă Bulgaria voeste să exporteze din țara aceasta, o poate face prin porturile Burgas și Varna.

«Aspirațiunile asupra Ardealului și a Bucovinei?
Aceasta a fost politică greșită. Ea nu e permis să se repete. Putem să vorbim noi între noi de românii dela noi, și în Budapesta voiesc să se afirme. Aceasta ar trebui să li se facă cu puțință. Contele Șt. Tisza a făcut primul pas corect în acest înțeș în luna lui Iulie 1915.

«Românii de aici, din România, numai au stricat prin amestecul lor românilor din Ungaria, și eu nici odată nu aș permite ca Liga culturală să-și continue activitatea. Liga aceasta de altcund nu va fi mai mult aceeaș a fost în trecut.

«Un șir întreg de legi am pregătit. Cel mai însemnat proiect e proiectul rezolvării chestiei țărănești prin reforme agrare, vot universal, lege de presă cu principiul presei libere, dar cu răspundere, și în fine chestia evreilor. Cu raport la aceasta din urmă, evreii români au făcut aceeaș greșală ca și câțiva români din Ungaria: S'au adresat la străinătate, cu toate că altfel i-am sfătuit, adecă: Pentru drepturile lor ei siguri să lupte la ei în țară.

Institutele noastre financiare

— „Albina“ din Sibiu —

Din raportul consiliului de administrațiune câtră adunarea generală ordinară din 6 Aprilie 1918.

Onorată adunare generală!

Abundența extraordinară de număr, care dela izbucnirea războiului a crescut nelncetat și stagnarea afacerilor au avut de urmare, deoparte reducerea operațiunilor de credit, de altă parte creșterea depozitelor spre fructificare în mod cu totul excepțional.

Iar urmărilor acestor stări se evidențiază, dacă comparăm afacerile de credit ale institutului nostru din anul prim de război, 1914, când sumele plasate în escont de cambii, împrumuturi ipototecare și de cont-curent au fost K 47.893.000— cu afacerile din anul 1917, în care plasările la aceeași rami de operațiuni făceau numai K 27.156.000—.

Tot în acelaș timp depozitele spre fructificare primite de institut au crescut dela K 22.489.000— la K 47.985.000—.

Dacă, cu toate acestea profitul anului 1917 arată o creștere de K 57.000— față de anul 1914, cauza este a se atribui numai solidității și precauțiunii observate totdeauna la compunerea bilanțului.

Reducerea împrumuturilor ipototecare ne-a silit să sortăm în anul expirat scrisuri financiare în suma considerabilă de 2½ milioane, rămânând astfel în circulațiune numai K 7.175.000—.

Acest motiv și împrejurarea că favorurile acordate de articolul de lege XXX din 1889 au perdut din valoare prin dispozițiile nouilor legi de dare pentru societățile pe acții, ne-au îndemnat a reduce efectele fondului de garanție la suma necesară în raport cu emisiunile noastre de scrisuri financiare, trecând plusul de efecte la celalalt stoc de efecte ale institutului.

În anul 1917 încă am participat la

emisiunile împrumutului de război, subscriind pentru institut câte K 300.000— din împrumuturile VI și VII și mijlocind pentru clientela K 1.077.550— din împrumutul VI și K 1.085.300— din împrumutul VII.

Statutele votate în adunarea generală extraordinară din 30 Iunie 1917 le-am înaintat tribunalului din loc, care le-a aprobat și înregistrat, cerând precizarea §-ului 4 referitor la publicațiunile institutului.

Direcțiunea, în baza autorizării date de adunarea generală, încă în ședința din 31 Octomvrie 1917 a făcut această modificare, designând pentru publicațiunile institutului foile *Revista Economică* și *Telegraful Român* și eventual foaia oficioasă, și a înaintat deja §-ul astfel modificat tribunalului pentru aprobare și înregistrare.

Conform mandatului primit din adunarea generală trecută, vă prezentăm spre aprobare cu raport special proiectele despre modificarea regulamentelor institutului, a pragmaticei de serviciu și a statulelor fondului de pensiuini.

Mai departe vă rugăm să alegeți 2 membri în direcțiune cu mandat pe 6 ani în locurile d-lor Dr. Ioan Mihu și Dr. Octavian Russu, devenite vacante prin renunțare.

Relativ la distribuirea profitului net de K 514,556.49

ne luăm voie a vă face următoarea propunere:

I. Să se dea acționarilor dividendă de 5% prevăzută în §-ul 62 din statute după capitalul societar de K 6.000.000 „ 300,000— Rest K 214,556.49

II. Restul de K 214,556.49 să se împartă cum urmează:

1. 24% tantiemă statutară (§ 62 c. d. e. f.) membrilor direcțiunii, comitetului de supraveghiere și funcționarilor institutului K 51,493.56.

2. Remunerațiune funcționarilor fără drept la tantiemă și servitorilor K 6,000—.

3. 18% pentru scopuri culturale și de binefacere K 38,620.17.

4. 1% supradividendă acționarilor K 60,000—.

5. Fondului general de rezervă K 40,000—.

6. Fondului de pensiuini al funcționarilor K 18,442.70.

Primind această propunere, dividendă anului 1917 va fi de K 12 de acție, și se poate ridica imediat după adunarea generală.

Fondul general de rezervă va fi de K 1.960.483.51.

Fondul de pensiuini al funcționarilor de K 982,557.96.

Terminând, ne luăm voie a vă prezenta bilanțul cu toate conturile sale, rugându-vă ca după ce veți fi ascultat și raportul comitetului de supraveghiere să binevoiți:

1. a aproba bilanțul încheiat cu 31 Decemvrie 1917 și a da descărcare direcțiunii și comitetului de supraveghiere de gestiunea lor pe anul expirat;

2. a primi propunerea noastră cu privire la distribuirea profitului net;

3. a primi propunerea pentru distribuirea sumei destinate pentru scopuri culturale de binefacere;

4. a fixă prețul marcelor de prezență pentru anul curent;

5. a alege 2 membri în consiliul de administrațiune cu mandat pe 6 ani;

6. a lua la cunoștință proiectele pentru «Regulamentul intern» și «Pragmatica de serviciu pentru funcționarii institutului», elaborate în temeiul §-ului 44 din statute;

7. a primi modificarea statutelor fondului de pensiuini;

8. eventuale propuneri în sensul §-ului 32 din statute.

Din ședința direcțiunii, ținută la 16 Martie 1918.

Dr. Eusebiu R. Roșca m. p., Lissai m. p.,
prim vice-prezident. dir. gen.

Relativ la distribuirea cotei pentru scopuri culturale și de binefacere de K 38,620.17, direcțiunea face următoarea propunere:

1. Contribuire la colecta orfelinatului din Sibiu, rata III din suma de K 50,000 împărțită pe 5 ani K 10,000.

2. Contribuire la colecta pentru zidirea școlii comerciale din Brașov rata V din suma de K 20,000 împărțită pe 5 ani K 4,000.

3. La fondul mesei studenților, întemeiate și susținute de institut K 6,000.

4. Contribuire la colecta orfelinatului din Blaj rata a III-a din suma de K 5,000 împărțită pe 5 ani K 1,000.

5. Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român:

a) ajutor școlii civile de fete K 4,000.

b) la fondul «Muzeului etnografic» K 1,000.

c) la fondul «G. Barițiu» K 1,000.

d) pentru cărți populare soldaților din câmpul de luptă K 1,000.

6. Alumneului din Timișoara K 200.

7. Reuniunii române de agricultură din Sibiu K 200.

8. Reuniunii pompierilor din Sibiu K 100.

9. Reuniunii pentru infrumșeșarea orașului Sibiu K 100.

10. Reuniunii igienice din Sibiu K 100.

11. Aceleiași reuniuni pe seama dispensarului pentru tuberculoși K 100.

12. Gremiului comercial din Sibiu K 100.

13. Spitalului «Francisc Iosif» din Sibiu K 500.

14. Reuniunii meseriașilor români din Sibiu K 100.

15. Colecta pentru daruri de Crăciun la copiii săraci, Sibiu K 100.

16. Asociaț. pentru sprijinirea învățăceilor și sod. români din Brașov K 200.

17. Reuniunii pentru infrumșeșarea orașului Brașov K 100.

18. Internatul Reuniunii femeilor române din Brașov K 400.

19. La fondul studenților bolnavi din Brașov K 200.

20. La fondul studenților bolnavi din Blaj K 200.

21. La fondul studenților bolnavi din Brad K 200.

22. Tinerimii universitare din Budapesta («Petru Maior») K 200.

23. Tinerimii universitare din Cluj K 200.

24. Internatul gr.-or. din Beiuș K 200.

25. Reuniunii femeilor române din Lugoj, pentru cantina școlară K 200.

26. Reuniunii meseriașilor români din Blaj K 100.

27. Contribuire la reun. Crucea roșie din Budapesta K 100.

28. La dispoziția direcțiunii K 6,720.17.

Total K 38,620.17.

Institutul a votat pentru scopuri de binefacere și culturale dela înființare până astăzi, la a 45-a adunare generală ordinară, suma de aproape șase sute de mii de cor.

Știrile zilei

Știre personală. Inalt Prea Sfinția Sa, Mitropolitul și Arhiepiscopul Vasilie a sosit cu trenul de Luni seara la reședința Sa.

Inspecție școlară. Părintele asesor consistorial, Matei Voileanu, a inspectat în cursul săptămânii trecute, în calitate de comisar consistorial școlile noastre secundare și școala superioară comercială din Brașov.

Pentru fondul ziaristilor. În loc de cunună peritoare pe mormântul răp. Aurel Rom. Oprean din Viena, trimite pe seama fondului ziaristilor dl sublocotenent A. Oprışa dela reg. de inf. Nr. 64, suma de 10 cor., pentru care Epitropia îi exprimă călduroase mulțumiri.

Prelegerile publice despre războiul mondial de astăzi, anunțate în Nr. 26 c. al ziarului nostru, se încep *Duminecă în 7 Aprilie n. 1918*, în sala festivă dela școala civ. de fete a Asociațiunii (Str. Șaguna Nr. 8), la 5 ore d. a. Taxa intrării e 1 cor. de persoană, în favoarea fondului filantropic al școlii. Pentru eleva gratuit.

Glonțul de tun a omorât 75 de oameni. Agența Havas comunică: Tunul cel mare german a nimerit în Vinerea mare lnt'una din bisericile de pe teritorul Parisului, tocmai când se ținea slujba. Glonțul a omorât 75 de oameni și a rănit 90 de inși, mai ales copii și femei. Prezidentul Poincaré, premierul Clémeuceau și arhiepiscopul de Paris Amette au vizitat răniții și locul nenorocirii.

Petrol și grâne. Biroul telegrafic ungar anunță: Ministrul de externe, contele Czernin, și secretarul de stat Kühlmann au stabilit cu delegații români în București învoeala cu raport la furnizarea de petrol și grâne pe seama Austro-Ungariei și Germaniei.

La plecarea lor din București, secretarul Kühlmann și contele Czernin au fost

conduși la gară de ministrul prezident Al. Marghiloman și ministrul de externe C. Arion.

Partidul liberal va trebui regenerat. Ziarul ieșan *Acțiunea Română* a publicat declarațiunile unui membru din partidul lui Brătianu, zicând că acest partid merge spre jalnic viitor. Partidul liberal a pierdut pentru multă vreme dreptul de a juca rolul unui partid de guvernament, și numai prin înlăturarea actualilor conducători va putea să ajungă oarecând la vază.

Soldați englezi împușcați. Agența Wolff anunță: În cursul luptelor de pe frontul vestic, soldații diviziei a 9-a engleze au refuzat să plece la atac. Ofițerii au împușcat atunci peste 150 de ostași.

Pentru economi. Recvirarea vitelor se face în comitatele: Hunedoara, Turda-Arieș, Cluj, Caraș-Severin, Torontal. Statul plătește pentru vite recvirate 4 cor. 40 fil. până la 6 cor. 80 fil. de chilogram.

Prețul maximal la maza de fân este 36 cor., la paie de ovăs 24 cor., la paie de grâu 18 cor., pleavă 26 cor., tulei 20 coroane.

Prețuri nouă. Ministrul pentru alimentarea publică, în înțelegere cu centrala pentru zarzavaturi, a stabilit prețuri nouă maximale pentru verdețuri și fructe.

Prețurile, socotite pe 100 kg. dela producător, sânt următoarele:

Varză nemșească (chil)	80	Cor.
Gulii («calarabe»)	70	”
Napi	40	”
Morcovi	84	”
Sfecele	70	”
Țelină (teler)	84	”
Ceapă, calitatea I	104	”
Ceapă ” II	94	”
Usturoi (ai)	360	”
Arpăgică, calitatea I	500	”
” ” II	400	”
” ” III	200	”
Mere, desert	320	”
” calitatea I	190	”
” ” II	130	”
Nuci	330	”
Sâmbure de nucă	1500	”
Alune	200	”
Hrean	160	”
Spanac	60	”

Învățătoare osândită. Tribunalul militar din Paris a pedepsit cu *temniță de trei ani* pe învățătoarea Elena Brion, acuzată pentru agitare împotriva războiului. Executarea sentinței s'a aniănat.

În interesul claselor de mijloc din Ungaria. Un profesor inai vechi, un judecător la tribunal, și alți oameni cu asemenea ocupație, câștigă astăzi în Ungaria cam 20 coroane pe zi, în cazul cel mai bun. Un muncitor de frunte la fabrică câștigă însă pe zi 50 de coroane. Un producător de mâna a doua, fie de vinuri, fie de pepeni, sau de alte articole, a făcut venit în 1917 atât de însemnate, încât profitul zilnic se poate cifra cu 5000 de coroane, iar profitul pe zi al unui mare industriaș se urcă la 50,000 coroane.

De unde vine lipsa aceasta de porțiune? Numai de acolo, că păturile muncitorești și capitaliste și-au avut organizarea proprie. Masele celor din clasa mijlocie abea acum văd, ce însemnează întrunirea organizată. Ziarul democrat *Világ*, din care publicăm astăzi două interesante scrisori, a accentuat cu mult curaj necesitatea consolidării claselor de mijloc. Afară de aceasta, numitul ziar dă informațiuni exacte și amănunțite cititorilor săi în orce afaceri, și în deosebi în chestiuni de ajutoare de război și altele de acelaș fel.

Teatre în Sibiu

Teatrul orașului. Director: Leo Bauer.

Joi și Vineri, în 4 și 5 April: Nu sânt reprezentații.

În pregătire: *Arhitectul Solnes*, dramă de Enric Ibsen.

Inceputul la: 7½ ore seara.

Teatru cinematograf. *Apollo*, Strada Schewis. Directoară: D-na Emil Tóth.

Joi, în 4 April: *Cetatea de pe stâncă*, dramă în 5 acte, cu artistul danez Gunnar Tolnäs.

Vineri, în 5 April: *Olaf Fönns*.

Inceputul la: 6½ și 7½ ore seara.

Concurs repetit.

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a III-a din Măeruş, protopopiatul Braşov, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sunt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dotaţiunii dela stat.

Concurenţii să-şi înainteze cererile, instruite cu documentele prescise, la scrisul ofiului în termenul arătat şi să se prezinte în vre-o Duminecă sau sârbătoare în biserică, cu prealabila încunoştinţare a subscrisului, spre a oficia, a cânta sau a predica.

Braşov, în 2 Martie 1918.

Oficiul protopopesco ort. rom. al tractului Braşov, în conţelegere cu comitetul parohial.

Vasilie Stetea,
admin. protopop.

Cancelaria tehnică

a lui

Mihail Iltu, priminginer silvic
Nagyszeben-Sibiu, Str. Şaguna Nr. 8

Efectueşte măsurări (oraşe, domenii întregi, drumuri etc.) şi compune planuri, preţueşte păduri şi domenii întregi, primeşte afaceri urbariale. 9-12

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu-Nagyszeben se află de vânzare:

Seminţe din agrul lui Cristos

cuvântări bisericeşti pe toate Duminecile şi sârbătorile de peste an, precum şi la casuale bisericeşti, publice şi private

de **Zacharia Boiu**, fost asesor consist., etc.

Tomul I: Cuvântări la Duminecile de peste an.
Cuvântări la praznicele şi sârbătorile de peste an, precum şi la casuale bisericeşti.

Tomul II: Cuvântări bisericeşti la înmormântări, parastase şi alte festivităţi funebreale.

Tomul III: Aduas de texturi biblice pentru cuvântări funebreale.

Cuvântări funebreale şi memoriale.

Preţul: de fiecare tom 3 Coroane plus porto postal recomandat 60 fil.

„Biblioteca Şaguna“

Redactată de Dr. I. Lupaş, Sălişte.

Nr. 16-36.

Mângăiaţi poporul!

Cuvântări bisericeşti

de

Dr. Ioan Lupaş

şi alţi preoţi din protopopiatul Sălişte.

Se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană în Sibiu-Nagyszeben.

Preţul unui exemplar: Broşat cor. 2'50, legat cor. 3'—, porto 20 fileri.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu, Nagyszeben, se află de vânzare:

Dr. Petru Şpan

conferenţă cetită la congresul învăţătorilor gr.-or. români din Biharia:

de

Nicolae Regman.

Preţul: 30 fil. plus porto postal 6 fil.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu, Nagyszeben se află de vânzare:

Casa dela Jerihon

omii şi cuvântări bisericeşti

de

Dr. Ioan Broşu.

Preţul: Cor. 6 + porto recom. 50 fil.

A apărut şi se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană, din Sibiu-Nagyszeben.

Adolf Harnack.

Monahismul,

idealurile şi istoria lui

trad. de

Dr. Gh. Comşa.

Preţul unui exemplar e 1 Cor., cu porto postal, 1 Cor. 15 fil.

A apărut şi se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană din Nagyszeben-Sibiu:

Tipicul bisericii ortodoxe

întocmit pentru trebuinţele preoţilor români şi ale elevilor seminariail

de

Aurel Popoviciu,

duhovnic-econom seminarial, instructor de cântări bisericeşti şi de tipic.

Aprobat de Preaven. Consistor arhidiecezan prin decisiul din 21/VI 1916. Nr. 7238 B.

Se vinde numai legat cu 5 Cor. plus 50 fil. porto, recomandat.

A apărut şi se află de vânzare la Librăria arhidiecezană în Sibiu

Frumoasa din Nor

şi alte poveşti

de

E. Hodoş.

Preţul 2'50 cor. + porto 20 bani.

„INFRAȚIREA“

federația însoțirilor sătești, ca însoțire în Sibiu—Nagyszeben.

falusi șövetkezetek șövetsege, mint șövetkezet Nagyszebenben.

Convocare.

Onorații membri ai federației însoțirilor sătești «INFRAȚIREA» ca însoțire în Sibiu—Nagyszeben, prin aceasta sunt invitați să participe la a

II-a adunare generală ordinară,

care se va ține în 3/16 Aprilie a. c. la 10½ ore înainte de amiază, în localul propriu (Strada Bruckenthal Nr. 17.)

Ordinea de zi:

1. Raportul președintelui despre starea federației.
2. Propunerile Consiliului de administrație și ale Consiliului de control.
3. Aprobarea bilanțului anului 1917 și darea absolutului.
4. Distribuirea beneficiului.
5. Alegerea a 3 membri în Consiliul de control cu mandat pe 3 ani.
6. Alegerea a 2 membri în Consiliul de administrație cu mandat pe 6 ani.
7. Stabilirea marcelor de prezență pe anul 1918.

Neintrunindu-se în această zi membri în numărul recerut, în înțelesul §. 19 din Statute, declar convocată a II-a adunare generală ordinară cu 8 zile mai târziu pe 10/23 Aprilie a. c. în același loc, la aceeași oră și cu aceeași ordine de zi, când se vor aduce hotărâri valide și obligatoare pentru toți membrii federației, fără privire la numărul membrilor prezenți.

Sibiu—Nagyszeben, 2 Aprilie st. n. 1918.

1-1 (68) Dr. V. Stan m. p., președinte.

NB. Membrii indicați în §. 5. p. 1 și 2 din Statutele federației, și anume: Însoțirile de credit și băncile populare participă la adunarea generală prin câte un delegat, provăzut cu mandat de participare. Membrii indicați în §. 5. p. 3 participă individual.

Meghivó.

Az «INFRAȚIREA» falusi șövetkezetek șövetsege mint șövetkezet, Nagyszebenben, t. c. tagjai ezennel meghivatnak

a II-ik rendes közgyűlésre,

mely Nagyszebenben folyó évi április hó 3/16-án délelőtt 10½ órakor az intézet saját helyiségében (Bruckenthal utca 17 sz.) fog megtartatni a következő

Tárgysorozattal:

1. Elnök jelentése a szövettség állapotáról.
2. Az igazgatóság és felügyelő bizottság javaslatai.
3. Az 1917. üzleti év mérlegének jóváhagyása és a felmentés megadása.
4. A tiszta nyereség felosztása.
5. Három felügyelőbizottsági tag megválasztása három évi időtartamra.
6. Két igazgatósági tag megválasztása 6 évi időtartamra.
7. Az 1918. évre való jelenléti díjak megállapítása.

Ha a fentnevezett napon nem jelentkezének a tagok az alapszabályok 19. §-ának értelmében megkivánt számban, a rendes közgyűlést 8 nappal később, és pedig f. évi április hó 10/23-án, ugyanazon helyiségre, ugyanazon orára és ugyanazon tárgysorozattal meghívottak nyúvántom, mely alkalommal a közgyűlés, eltekintve a jelen levő tagok számától, érvényes és az összes tagokra nézve kötelező határozatokat fog hozni.

Nagyszeben, 1918 évi április hó 2-án.

Dr. V. Stan s. k., elnök.

PS. A szövettség alapszabályainak 5. § 1 és 2 pontjában megnevezett tagok, azaz a hitelszövetkezetek és népbankok, a közgyűlésen meghatalmazással ellátott megbízottjai által vesznek részt. Az alapszabályok 5. §-ának 3. pontjában megnevezett tagok pedig személyesen vesznek részt.

Contul Bilanț la 31 Decembrie 1917.

Activa—Vagyon.	Mérleg számla 1917. évi december hó 31-én.	Pasiva—Teher.
	K f	K f
Cassa în număr și depuneri proprii —		Părți de fondare — Úzletrészek — — — — —
Pénztári készlet és saját betétek — — — — —	75,929-60	Depuneri — Betétek — — — — —
Imprumuturi — Kölcsönök — — — — —	74,487-20	Fond de rezervă — Tartalékalap — — — — —
Efecte — Értékpapírok — — — — —	29,500—	Fond de penziune — Nyugdíjalap — — — — —
Mobilier — Felszerelés — — — — —	1,679-37	Beneficii după părțile de fond. neridicate — Fel nem vett osztalék üzletrészek után — — — — —
După 10% amortizare — 10% leirás után — — — — —	167-93 1,511-44	Marci de prezență neridicate — Fel nem emelt jelenléti díjak — — — — —
Interese restante la impr. — Hátralékos kamatok kölcsönök után — — — — —	17—	Interese transitoare — Átmeneti kamatok — — — — —
Interese la efecte — Kamatok ért. papírok u. — — — — —	696-66	Dare restantă — Hátralékos adó — — — — —
Cereale — Gabona — — — — —	599-25	Profit curat — Tiszta nyereség — — — — —
Diverse conturi debitoare — Különböző adósk — — — — —	1,770—	
	184,511-15	

Contul Perdere și Profit.

Debit. — Tartozik.	Veszteség- és Nyereség- számla.	Credit. — Követel.
	K f	K f
Interese: — Kamatok:		Interese: — Kamatok:
La depuneri — Betétek után — — — — —	2,414,08	La imprumuturi — Kölcsönök után — — — — —
La părțile de fondare — Úzletrészek után — — — — —	288-52	La efecte — Értékpapírok után — — — — —
Interese transitoare — Átmeneti kamatok — — — — —	179-76	La depuneri proprii — Saját betétek után — — — — —
Spese: — Költségek:		Profit de curs la efecte — Árfoylam nyereség érték papírok után — — — — —
Chirie — Házbér — — — — —	528—	Contrib. statutare și a. venite — Alapszabályok szerinti járulékok és egyéb bevételek — — — — —
Salare și bani de cvartir — Fizetések és lakbér — — — — —	4,600—	Provizioni la mijlociri — Közvetiési jutalékok — — — — —
Marci de prezență — Jelenléti díjak — — — — —	250—	
Revizii și comisiuni — Felügyeleti és uti költségek — — — — —	809-44	
Spese de birou, regist. și alte spese de regie — Irodai költségek, nyomtatványok és más kezelési költségek — — — — —	862-93	
Donațiuni — Adományok — — — — —	200—	
Diverse — Különbözők — — — — —	950—	
Amortizare din mobilier — Leirás a felszerelésből — — — — —	167-93	
Dare directă — Egyenes adó — — — — —	1,129-48	
10% dela interese de depuneri — 10% betéti kamatok után — — — — —	241-40	
Competințe de timbre — Bélyegilletmények — — — — —	64—	
Profit curat — Tiszta nyereség — — — — —	4,776-60	
	17,462-14	

Sibiu, la 31 Decembrie 1917. — Nagyszeben, 1917 évi december hó 31-én.

Nicolae Iancu m. p., inspector. — felügyelő. Romul Perian m. o., cassar. — pénztáros.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE: — AZ IGAZGATÓSÁG:

Dr. V. Stan m. p., președinte—elnök. Ioan B. Boiu m. p., vice-președinte—alelnök. Nicolae Iancu m. p. P. Cucuian m. p. N. Stoica m. p. T. Petrișor m. p. Vic. Tordășianu m. p. A. Cosciuc m. p.

Subsemnatul Consiliu de control am examinat contul prezent și l-am aflat în deplină regulă și în consonanță cu registrele federației. — Alulrt felügyelő bizottság a jelen számlákat megvizsgáltuk és azokat teljes rendben és az intézet könyveivel összhangzásban levőknek találtuk.

Dr. Lucian Borcia m. p., Timotei Popovici m. p. Iacob Manuil m. p. Vasile Bocșa m. p. președinte. — elnök.

Vite de vie nobilitate

Vite de vie americane, cu și fără rădăcină, în diferite și cele mai bogate soiuri veritabile, pe lângă garanție, furnisează firma solidă și cunoscută de mulți ani:

Prima plantațiune de pe Târnavă pentru nobilitarea vitei. (Kokelthaler Erste Rebenveredelungsanlage)

6-10 (58)

Proprietar:

Fr. Kaspari Mediaș, în Ardeal.